

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7To/67/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7816010443
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 07. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Osif
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2017:7816010443.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Miroslava Osifa a sudcov JUDr. Martina Michalanského a JUDr. Margaréty Jurkovej Žoldákovovej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 20. júla 2017, v trestnej veci U. P., pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods.1 písm. a), ods.3 písm. d) Tr.zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Rožňava sp.zn. 3T/149/2016 zo dňa 24.5.2017 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods.3 Tr.por. obžalovaného U.H. P., A.. X.X.XXXX Q. H., trvale bytom T., N. XXX, t.č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Košiciach od 29.9.2016 u z n á v a za vinného na tom skutkovom základe, že

od 6.1.2015 do 26.9.2016 v drevenom domčeku bez popisného čísla, nachádzajúcom sa v záhrade rodinného domu č. XXX na ulici N. Q. T., okres H. svoju družku P. Č. opakovane najmenej raz týždenne slovné a fyzicky napádal tak, že jej vulgárne nadával, udieral ju päšťou a otvorenou dlaňou do tváre a hlavne do vlasatej časti hlavy, kopal ju do nôh, pričom presne nezisteného dňa v mesiaci máj alebo jún 2016 ju pod vplyvom alkoholu zvalil na zem, kľakol jej na hrud' a škrtil ju a následne dňa 26.9.2016 v nočných hodinách ju tiež pod vplyvom alkoholu, počas spánku napadol tak, že ju udieral päšťou do tváre, pričom jej vulgárne nadával, kričal, že teraz zomrie, strhol z nej paplón a kuchynským nožom sa opakovane pokúšal pichnúť ju do nôh, čo sa mu napriek obrane poškodenej aj podarilo a nožom ju zasiahol do ľavého kolenného kĺbu, čím jej spôsobil 1,5 cm dlhú ranu s dobou liečenia do 7 dní, po čom ju ešte raz udrel do tváre s tým, že to je len začiatok, čím jej takto spôsobil v uvedenom období fyzické a psychické utrpenie s následným vyústením do symptómov posttraumatickej stresovej poruchy.

t e d a

blízkej osobe spôsobil fyzické a psychické utrpenie bitím, údermi, spôsobením rán, vyhrážaním, vyvolávaním strachu a stresu a iným správaním, ktoré ohrozovalo jej fyzické a psychické zdravie

čím spáchal

zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Tr. zák.

za to ho odsudzuje:

Podľa § 208 ods. 1 Tr.zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní 3 (troch) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. súd obžalovaného z a r a d' u j e pre výkon tohto trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Rožňava sp. zn. 3T/149/2016 zo dňa 24.5.2017 bol obžalovaný U. P., A.. XX.XX.XXXX Q. H., trvale bytom T., N. XXX, t.č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Košiciach uznaný vinným zo zločinu právne kvalifikovaného ako týranie blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) ods. 3 písm. d) Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení zákona č. 125/2016 Z. z. na tom skutkovom základe, že

od presne nezistenej doby roku 2006 do 26.09.2016 v drevenom domčeku bez popisného čísla, nachádzajúcom sa v záhrade rodinného domu č. XXX, na ulici N. Q. T., E. H., v ktorom býval so svojou družkou P. Č., túto opakovane, najmenej raz týždenne slovne a fyzicky napádal tak, že jej vulgárne nadával, udieral ju päšťou a otvorenou dlaňou do tváre a hlavne do vlasatej časti hlavy, kopal ju do nôh, zbil ju po hlave drevenou varechou, hodil do nej rozžeravené uhlíky z piecky, raz ju odtiahol na miestny cintorín, kde ju zo žiarlivosti, hoci bola v šiestom mesiaci tehotenstva, udieral päšťami do hlavy, zhodil ju na zem, kopal ju do nôh a do chrbta, po čom jej bránil ísť na lekárske ošetrenie, dňa 05.01.2015 okolo 01.00 h ju najmenej dvakrát udrel päšťou do tváre, za čo bol postihnutý za priestupok proti občianskemu spoluzitiu podľa § 49 ods. 1 písm.d) Zákona č. 372/1990 o priestupkoch, presne nezisteného dňa v mesiaci máj alebo jún 2016 ju pod vplyvom alkoholu zvalil na zem, kľakol jej na hrud' a škrtil ju a dňa 26.09.2016 v nočných hodinách ju tiež pod vplyvom alkoholu, počas spánku napadol tak, že ju udieral päšťou do tváre, pričom jej vulgárne nadával, kričal že teraz zomrie, strhol z nej paplón a kuchynským nožom sa opakovane pokúšal pichnúť ju do nôh, čo sa mu napriek obrane poškodenej aj podarilo a nožom ju zasiahol do ľavého kolenného kĺbu, čím jej spôsobil 1,5 cm dlhú ranu s dobou liečenia do 7 dní, po čom ju ešte raz udrel do tváre s tým, že to jej len začiatok.

Za tento zločin okresný súd obžalovanému U. P. uložil podľa § 208 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 7 (sedem) rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. súd obžalovaného zaradil pre výkon tohto trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný U. P. v zákonom stanovenej lehote odvolanie čo do výroku o vine a treste.

V písomných dôvodoch odvolania obžalovaný U. P. uviedol, že nie je vinný zo spáchania žalovaného zločinu a pôvodný rozsudok Okresného súdu Rožňava sp. zn. 3T/149/2016 zo dňa 1.3.2017 považuje za správny, nakoľko bol uznaný vinným len pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods.1, ods.2 písm.b) Tr.zák. V celom rozsahu nesúhlasí s tvrdením poškodenej P. Č., nakoľko táto zámerne klame z dôvodu pomsty za jeho nevery. Taktiež sa pomstieva aj jeho rodine, ktorá usvedčila jej údajného (brata) bratranca F. H. za zneužitie maloletej U. P.. Zároveň poškodená P. Č. potvrdila, že počas toho, ako je obžalovaný väzobne stíhaný, udržiava blízky vzťah s jeho bratrancom Q. P.. Podľa názoru obžalovaného, aj keď obžaloba popisuje jeho správanie počas doby 10 rokov, bližšie dokumentované a konkretizované sú len skutky zo dňa 5.1.2015 a 26.9.2016. Ostatné skutky sú vyvodené z nepravdivej výpovede poškodenej. Počas jeho desaťročného spoluzitia, v rámci ktorého pracoval a príkladne sa staral o svoju rodinu, nedošlo k žiadnym nezhodám. Dňa 26. 9. 2016 sa dozvedel o nevere svojej družky P. Č.B. X. U. H. a v dôsledku tejto informácie jej fyzicky ublížil, a to len fackami. Zároveň upozornil aj na kuchynský nôž, ktorý sa nenašiel a na to, že poškodená má sklony k samoubližovaniu a mohla si zranenie spôsobiť aj sama. Je toho názoru, že poškodená P. Č. má strach z toho, čo spôsobila a predovšetkým z toho, že po jeho prepustení na slobodu jej môže nejako ublížiť. Zároveň obžalovaný poukázal na to, že poškodená P. Č. po prvom hlavnom pojednávaní 27.1.2017 ho písomne skontaktovala a uviedla, že bola veľmi zúfalá, rozrušená z toho, čo spravila ich vzťah, vôbec to tak nechcela a nemyslela na následky, ktoré z toho vyplynú. Motívom jej konania bolo to, že ho nechcela len vystrašiť. Zároveň uviedla, že všetko naprávi na ďalšom hlavnom pojednávaní, čo sa aj dňa 1.3.2016 stalo. Obžalovaný U. P. taktiež vyslovil nesúhlas so závermi psychologičky, ktorá posudzovala jeho agresivitu podľa zastaralých dokumentov v jeho pubertálnom veku.

V závere písomných dôvodov odvolania obžalovaný U. P. navrhol predvolať a vypočuť svedkov U. P., Ľ. L., N. S., O. W. Y. Q. P.. Taktiež navrhol predvolať učiteľky, s ktorými sa obžalovaná stretávala a o konfrontáciu medzi ňou a poškodenou.

V písomných dôvodoch odvolania obhajcu obžalovaného tento zdôraznil, že jediným priamym dôkazom, na ktorom je založené celé trestné konanie je výpoveď P. Č.. Predmetnú výpoveď poškodenej nemožno v žiadnom prípade považovať za hodnovernú. V ďalšom obhajca poukázal na dôvody rozsudku Okresného súdu Rožňava sp.zn. 3T/149/2016 zo dňa 1.3.2017, s ktorého právnymi názormi sa v celom rozsahu stotožňuje. V súvislosti s tým poukázal aj na rozhodnutia Ústavných súdov Slovenskej a Českej republiky, z ktorých vyplýva, že v prípade, ak je jediným dôkazom výpoveď poškodenej, túto je potrebné dôsledne verifikovať inými prostriedkami. V súvislosti s tým poukázal aj na judikát trestnoprávneho kolégia Krajského súdu v Žiline Jtk 11/09 prijatý dňa 8.12.2009, v ktorom sa poukazuje na podmienky, za akých môže výpoveď svedka slúžiť ako jediný dôkaz preukazujúci vinu obžalovaného: „v prípade, ak má slúžiť výpoveď svedka ako jediný dôkaz preukazujúci vinu obžalovaného bez ďalších podporných dôkazov (napr. odborné vyjadrenie, znalecký posudok, stopy, výpovede svedkov, či listinné dôkazy), musí byť tento dôkazný prostriedok jasný, logický, zrozumiteľný, presvedčivý, vierohodný a zároveň nesmie byť inými dôkazmi spochybniteľný, či dokonca vyvrátený“.

Zároveň obhajca poukázal na skutočnosť, že v porovnaní, s dôkaznou situáciou pred vydaním prvého rozsudku vo veci nedošlo k žiadnej zmene dôkaznej situácie. Jedinou zmenou je práve vyššie uvedená nehodnoverná a účelovo menená výpoveď poškodenej.

Ani jeden zo svedkov, ktorí boli vypočutí na hlavnom pojednávaní, nebol priamym svedkom agresívneho správania obžalovaného voči poškodenej.

Svedok P. Č. osobne nikdy nič nevidel, súčasne jeho výpoveď, v zmysle ktorej mu poškodenej mala uviesť, že ju obžalovaný bil, chodila k nemu s plačom a taktiež nemožno považovať za hodnovernú, nakoľko pôvodne uviedol, že sa to dopyčul od dcéry oneskorene.

Svedok U. H., ktorý mal s poškodenou vzťah v trvaní 2 rokov uviedol, že poškodenej sa mu nikdy nezverila, že by ju obžalovaný zbil, nevidel na nej žiadne poranenia. Všetci ďalší svedkovia N. P., N. H., E. P.Á. potvrdili, že nepočuli nič podozrivé, nepočuli žiadne bitie alebo iné výkriky, pričom poškodenej sa jej nestiažovala na obžalovaného.

Vo vzťahu k výpovedi F. H. obhajca udáva, že tento sám uviedol, že aj v prípadoch, kedy sa skryl u poškodenej tak, že o ňom obžalovaný nevedel, ju obžalovaný nikdy nezbil. V závere obhajca uviedol, že vykonaným dokazovaním nebol bližšie špecifikovaný a preukázaný ani jeden konkrétny skutok, ktorého sa mal dopustiť obžalovaný U. P..

Znaleckým skúmaním nie je možné časovo určiť, kedy sa syndróm týranej osoby u vyšetrovanej osoby vyvinul. Aj jednorazová udalosť sa môže vyvinúť do syndrómu týranej osoby.

V súlade s uvedeným neexistuje žiaden dôkaz preukazujúci páchanie trestného činu kladeného obžalovanému za vinu závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas.

Ďalej obhajca obžalovaného namietal, že do skutkovej vety bolo zahrnuté aj konanie obžalovaného, za ktoré bol už postihnutý v priestupkovom konaní.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti obhajca obžalovaného navrhol, aby odvolací súd v zmysle § 285 Tr. por. obžalovaného oslobodil spod obžaloby.

Na podklade takto podaného odvolania odvolací súd v zmysle ustanovenia § 317 ods.1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaného U. P. je sčasti dôvodné.

Krajský súd v Košiciach v predmetnej trestnej veci už raz rozhodol, a to uznesením sp.zn. 7To/30/2017 zo dňa 27.3.2017 tak, že rozsudok okresného súdu zo dňa 1.3.2017 sp.zn. 3T/149/2016, ktorým bol

obžalovaný U. P. uznaný vinným zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods.1, ods.2 písm.b/ Tr.zák. zrušil v celom rozsahu a vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. V dôvodoch tohto rozhodnutia krajský súd si osvojil názor prokurátora, že okresný súd nemal sám vyhodnotiť motiváciu zásadnej zmeny výpovede poškodenej P. Č. v prospech obžalovaného. Nariadil okresnému súdu zabezpečiť spis Okresného súdu Rožňava sp.zn. 3T/104/2016 a zistiť, či z obsahu tohto spisu vyplývajú skutočnosti tvoriace predmet obrany obžalovaného U. P.. Zároveň nariadil opätovne vypočuť poškodenú P. Č. za prítomnosti znalkyne z odboru psychológia k priebehu skutkového deja a na základe tejto výpovede v kontexte s ostatnými výpoveďami poškodenej vysvetliť motiváciu zmenenej výpovede. K týmto skutočnostiam krajský súd nariadil, aby bola vypočutá aj znalkyňa z odboru psychológie.

Okresný súd v Rožňave v intenciách uznesenia Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 7To/30/2017 zo dňa 27. marca 2017 vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného U. P., poškodenej P. Č., svedka F. H. - brata poškodenej a výsluchom znalkyne z odboru psychológia PhDr. Viery Truskovej.

Poškodená P. Č. a obžalovaný U. P. vysvetlili, že T. O. sa v skutočnosti volá G. C., avšak všetci ju v obci volajú „„, pričom priezvisko O. je po jej matke.

Okresný súd z oboznámeného spisu Okresného súdu Rožňava sp.zn. 3T 104/2016 zistil, že konanie, ktoré malo zakladať spáchanie zločinu týrania blízkej a zverenej osoby, z ktorého bol obvinený U. P. sa nezodpovedá ani len v hrubých rysoch s konaním, pre ktoré bol obžalovaný U. P.. Týmto bola vyvrátená obrana obžalovaného U. P. spočívajúca v tom, že poškodená P. Č. si osvojila príbeh G. C. Y. T. O..

Poškodená P. Č. na hlavnom pojednávaní zotrvala na svojich pôvodných výpovediach, kde popisovala skutok tak, ako je to uvedené v obžalobe prokurátora. Vysvetlila, že na hlavnom pojednávaní dňa 1.3.2017 zmenila výpoveď v prospech obžalovaného z dôvodu vyhrážok zo strany rodiny obžalovaného. Taktiež uviedla, že po prvom rozhodnutí prvostupňového súdu dostala strach, že sa obžalovaný vráti domov.

Svedok F. H. na hlavnom pojednávaní potvrdil, že videl ako obžalovaný raz udrel do nosa poškodenú P. Č. a aj to, že viackrát ho žiadala, aby s ňou ostal, nakoľko sa bála obžalovaného. Zároveň uviedol, že poškodená P. Č., keď sa dozvedela, že obžalovaný U. P. sa môže vrátiť domov, zo strachu utiekla do Č. H. a vrátila sa späť až keď sa dozvedela, že naďalej ostáva vo väzbe.

Znalkyňa PhDr. Viera Trusková, ktorá bola prítomná na hlavnom pojednávaní, na ktorom boli vypočutí poškodená P. Č., obžalovaný U. P., ako aj svedok F. H., zotrvala v celom rozsahu na záveroch svojho znaleckého posudku a zmenu výpovede poškodenej vysvetlila tak, že bola k tomu donútená vyhrázaním zo strany rodiny obžalovaného. Priamo na hlavnom pojednávaní potvrdila tento záver okolnosťou, ktorá nastala v priebehu hlavného pojednávania, keď sa otec obžalovaného U. P. bezprostredne po odchode z miestnosti mal vyhrážať poškodenej P. Č.. Znalkyňa PhDr. Viera Trusková podrobne popísala následky dlhodobého správania sa obžalovaného U. P. voči poškodenej P. Č. s tým, že nepochybne boli zistené symptómy posttraumatickej stresovej poruchy.

Na základe takto vykonaného dokazovania aj krajský súd dospel k záveru, že výpovede poškodenej P. Č. sú pravdivé a zodpovedajú zisteným skutočnostiam. Jej výpoveď je objektivizovaná závermi znaleckého posudku z odboru psychológie a výpoveďou znalkyne PhDr. Viery Truskovej. Taktiež aj zo záverov znaleckého posudku, ktorý vypracovala znalkyňa z odboru zdravotníctva odvetvia psychiatrie MUDr. Jana Grešková, okrem iného je zrejmé, že u obžalovaného U. P. boli zistené sklony k agresivite, útočnosti a jeho správanie sa vyznačuje impulzívnosťou. Taktiež výpoveď poškodenej P. Č. je objektivizovaná výpoveďou jej otca svedka P. Č. a svedka F. H., ktorí sčasti vedeli o násilnom správaní sa obžalovaného U. P. k poškodenej P. Č..

To, že poškodená P. Č. sa nezdôverovala svojim kamarátkam, resp. U. H., s ktorým mala asi 2-ročný vzťah je logicky vysvetliteľné tým, že u poškodenej P. Č. okrem posttraumatického stresového syndrómu bol diagnostikovaný aj tzv. štokholmský syndróm, ktorý sa prejavuje u týraných žien lojalitou k násilníkovi, snahou chrániť ho, sebaobviňovaním, popieraním, či bagatelizáciou útokov.

Z týchto dôvodov aj krajský súd dospel k záveru, že obžalovaný U. P. tým, že svojej družke P. Č. spôsobil fyzické a psychické utrpenie bitím, údermi, spôsobením rán, vyhrážaním, vyvolávaním strachu a stresu a iným správaním, ktoré ohrozovalo jej fyzické a psychické zdravie, naplnil všetky pojmové znaky skutkovej podstaty zločinu týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods.1 písm.a/ Tr.zák.

Na rozdiel od okresného súdu krajský súd neuznal kvalifikačný znak, a to § 208 ods.3 písm.d/ Tr.zák., ktorý spočíva v spáchaní trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby závažnejším spôsobom konania. Naplnenie zákonných znakov kvalifikovanej skutkovej podstaty tohto trestného činu (§ 138 písm.b/ Tr.zák.) predpokladá páchanie trestného činu po dlhší čas. Na naplnenie tohto znaku je určujúce nielen celkové trvanie týrania, ale tiež je potrebné prihliadnuť na konkrétny spôsob spáchania činu, intenzitu týrania, jeho početnosť a podobne.

Vykonaným dokazovaním podľa názoru krajského súdu takéto konanie zo strany obžalovaného U. P. preukázané nebolo, a preto krajský súd dobu trvania súdeného zločinu upravil od obdobia, kedy bol obžalovaný U. P. uznaný vinným za spáchanie priestupku proti občianskemu spoluzitiu podľa § 49 ods.1 písm.d/ zák.č. 372/1990 Z.z. o priestupkoch, ktorý skutok páchal dňa 5.1.2015. Uvedený priestupok krajský súd v súlade so zásadou ne bis in idem nezahrnul do skutku a upravil jeho znenie tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, t.j. od 6.1.2015 do 26.9.2016.

Pri ukladaní trestu obžalovanému U. P. krajský súd vychádzal z ustanovení § 34 ods.1, ods.2, ods.3, ods.4 Tr.zák., pričom prihliadol najmä na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúcej okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť nápravy.

Trestný zákon v osobitnej časti umožňuje uložiť za zločin podľa § 208 ods.1 Tr.zák. trest odňatia slobody vo výmere 3 až 8 rokov. Obžalovaný U. P. bol doposiaľ 4-krát súdne trestaný, avšak vo všetkých jeho odsúdeniach sa naňho hľadí, ako keby nebol odsúdený. Obžalovaný U. P. spáchanie skutku poprel. Z uvedeného dôvodu krajský súd nezistil ani poľahčujúcu, ani príťažujúcu okolnosť a vzhľadom na § 34 ods.4 Tr.zák. je toho názoru, že uloženie trestu odňatia slobody na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby vo výmere 3 rokov je trest postačujúci, ktorý splní svoj účel tak z hľadiska generálnej, ako aj individuálnej prevencie.

V súlade s ustanovením § 48 ods.2 písm.a/ Tr.zák., nakoľko obžalovaný U. P. nebol v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu odňatia slobody, navyše všetky jeho odsúdenia sú zahladené, ho krajský súd na výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom strázenia.

Z týchto dôvodov krajský súd na základe odvolania obžalovaného U. P. zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a rozhodol rozsudkom tak, ako je to uvedené v jeho výrokovej časti.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.